

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lipca 2022 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu - Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Joanna Sobczak

Protokolant: sekr. sąd. Paulina Grzybowska

w obecności oskarżyciela z Komendy Miejskiej Policji w G. – A. S.

po rozpoznaniu dnia 8 lipca 2022r. w trybie przyspieszonym sprawy :

A. U. - syna M. i B. zd. C., urodz. (...) w G., pesel (...)

obwinionego o to, że:

w dniu 7 lipca 2022r. w G. na ul. (...) dobijał się do drzwi mieszkania ojca M. U. (1), naruszając tym postanowienie Sądu Rejonowego w Grudziądzu Wydział I Cywilny z dn. 28.10.2021r. zakazującego zbliżania się do tego mieszkania lub jego bezpośredniego otoczenia na odległość mniejszą niż 30 metrów, ze względu na stosowanie przemocy w rodzinie

tj. o wykroczenie z art. 66b pkt 3 kw

ORZECZ:

1. Obwinionego A. U. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, to jest wykroczenia z art. 66b pkt 3 kw i za czyn ten, na mocy powyższego przepisu skazuje go na karę 30 (trzydziestu) dni aresztu.
2. Na podstawie art. 82 § 3 kpw na poczet orzeczonej aresztu zalicza obwinionemu okres zatrzymania w sprawie od dnia 7.07.2022r. godz. 11:41 do dnia 8.07.2022 r., godz. 13:15, przyjmując, że jeden dzień zatrzymania jest równoważny jednemu dniowi kary aresztu.
3. Zwalnia obwinionego od opłaty, a wydatkami obciąża Skarb Państwa.

Sygnatura akt II W 814/22

UZASADNIENIE

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 28 października 2021r. w sprawie I Ns 946/21 zobowiązano A. U. do opuszczenia mieszkania nr (...) przy ul. (...) w G. oraz jego bezpośredniego otoczenia oraz zakazano mu zbliżania się do tego mieszkania oraz jego bezpośredniego otoczenia na odległość mniejszą niż 30 metrów, ze względu na stosowanie przemocy w rodzinie.

(dowód: odpis postanowienia – k.15)

W dniu 7 lipca 2022r. ok. godz. 6.10 obwiniony przyszedł pod drzwi mieszkania przy ul. (...) w G. i zaczął dzwonić i pukać do drzwi. Domagał się aby mieszkający tam jego rodzice wpuścili go. Nie został wpuszczony. Ponownie przyszedł pod drzwi tegoż mieszkania około godziny 8.00. Pomimo, że krzyczał, awanturował się, dzwonił i pukał do drzwi, to również nie został wpuszczony. Kolejny raz A. U. przyszedł do mieszkania około godziny 11.00. Pukał wówczas do drzwi krzyżąc, że chce wziąć swoje ubrania. Ojciec M. U. (1) kazał mu poczekać i poszedł spakować jego rzeczy. Gdy M. U. (1) wyszedł na klatkę schodową aby przekazać synowi rzeczy, tego ostatniego już nie było. M. U. (1) pozostawił

rzeczy syna na klatce. Jeszcze tego samego dnia około godziny 11.40 A. U. po raz kolejny dobijał się do drzwi mieszkania rodziców domagając się aby go wpuścili ponieważ chce się przespać. Nie został wpuszczony. W międzyczasie oddał mocz na klatce schodowej. Ponieważ nie chciał odejść M. U. (1) wezwał Policję. Po przyjeździe patrolu policji A. U. został zatrzymany. Po przebadaniu go alkomatem okazało się, że jest pod wpływem alkoholu.

(dowód: wyjaśnienia obwinionego k. 18, zeznania M. U. – k.5; zeznania K. D. k. 7, zeznania M. C. k. 11, protokół badania trzeźwości k. 2 protokół zatrzymania osoby k. 3)

A. U. w przeszłości był pięciokrotnie notowany za wykroczenia z art. 66b kw. Wobec niego zapadły dwa prawomocne wyroki, w których został skazany za popełnienie tego wykroczenia.

(dowód: notatka urzędowa k. 14, odpisy wyroków k. 23, 24)

Obwiniony A. U. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia zgodne z ustalonym przez Sąd stanem faktycznym.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego, albowiem znajdują one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym.

Sąd uznał również za wiarygodne pozostałe dowody zgromadzone w sprawie. Dowody te zestawione z wyjaśnieniami obwinionego tworzą jasny i spójny obraz zdarzenia.

Wykroczenie z art. 66 b pkt 3 kw jest zagrożone karą aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

W ramach tego ustawowego zagrożenia w niniejszej sprawie sąd uznał, iż odpowiednią sankcją wobec obwinionego A. U. jest wymierzenie mu kary 30 dni aresztu.

Wymierzając obwinionemu karę we wspomnianym wymiarze sąd nie dopatrył się okoliczności łagodzących, Natomiast na jego niekorzyść sąd uwzględnił:

-to , że obwiniony po raz kolejny naruszył obowiązujący go zakaz, co świadczy o całkowitym lekceważeniu przez niego porządku prawnego, braku poszanowania porządku prawnego i wysokim stopniu demoralizacji;

- popełnienie przez obwinionego wykroczeń bez usprawiedliwionych przyczyn;

- działanie pod wpływem alkoholu;

Wymierzona kara spełnia w ocenie Sądu wszystkie dyrektywy przewidziane w art. 33 § 1 kw. Przede wszystkim jest ona odpowiednia do stopnia społecznej szkodliwości popełnionych przez obwinionego wykroczeń. Zdaniem Sądu wymierzona kara nie przekracza również stopnia winy obwinionego. W ocenie Sądu, jedynie kara aresztu ma szansę spełnić swoje cele zapobiegawcze i poprawcze w stosunku do obwinionego, który ewidentnie lekceważył sobie porządek prawny. Wcześniej kary o charakterze wolnościowym nie spełniły swej roli. Wymierzona kara odpowiada też dyrektywie prewencji indywidualnej, gdyż zachowania obwinionego takie jak to będące przedmiotem niniejszego postępowania - nie były wyjątkiem. Kara taka spełni również potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w punkcie 1-szym sentencji wyroku.

Ponieważ obwiniony był zatrzymany Sąd zaliczył mu ten okres na poczet kary aresztu.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 121kpw w zw. z art. 624§1 kpk.